

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen altså, det er jo fuldstændig meningsløst, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard.

Kl. 12.55

Sagen er jo den, at der ikke er nogen tvangs-hjemsendesaftale, for hvis der var det, var problemet løst, for så blev de øjeblikkelig tvangshjemsendt. Men de har jo muligheden for at rejse frivilligt hjem, og det er faktisk det, de er blevet beordret til af de danske myndigheder. Det er ganske simpelt det, de skal. De har næg-tet at efterkomme danske myndigheders ordrer. Skulle man så belønne dem ved at give dem midlertidig opholdstilladelse og dermed gøre hele asylsystemet meningsløst, så de, som jeg sagde i min ordførertale, rent faktisk fik et retskrav på opholdstilladelse i Danmark, hvad enten myndighederne fandt, at de havde et op-holdsgrundlag eller ej? Altså, man må da lige for-dre en smule omtanke.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg hørte nok af hr. Jesper Langballes ordførertale til også at undre mig. Kan hr. Jesper Langballe overhovedet ikke se, at der er forskel på at være afvist asylansøger fra et land, man kan rejse hjem til, og være afvist asylansøger fra et land, som UNHCR i virkeligheden anbefaler man ikke rejser hjem til?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil ikke anerkende den sondring, der gør, at hver gang UNHCR siger et eller andet ord, så kan man ved hjælp af hårdt optrukne fortolkninger få det til, at afviste asylansøgere ikke skal sendes hjem. Altså, enten må man stole på asyl-myndighedernes afgørelse, eller også må man stille et krav her i Folketinget om, at de skal fyres, eller sige, at det simpelt hen ikke er godt nok, og at det kan man ikke finde sig i.

Ved at afvise dem, har Udlændingetjeneste og Flygtningenævnet jo sagt, at der ikke er noget behov for ophold her i landet. Det er sagt. Det skal vi slet ikke sidde og bestemme i Folketinget, det har vi dygtige folk, bl.a. dommere, til at sidde og afgøre.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jamen det er dog utroligt, at en udlændinge- og integrationsordfører fra Folketingets talerstol

kan sige noget sådant. Altså, der er tale om, at disse mennesker, der er afviste asylansøgere, for det første åbenbart ikke havde brug for personlig beskyttelse, og for det andet ikke kunne få en humanitær opholdstilladelse.

Der er *ikke* tale om, at de så bare kan tage hjem, og at alt er fryd og gammen. De to ting be-høver ikke nødvendigvis at være identiske. Det, der er det interessante i det svar, som jeg lige fik fra hr. Jesper Langballe, er, at det endnu en gang viser Dansk Folkepartis totale mangel på forståelse for internationale organisationer og interna-tionalt samarbejde. Hvorfor vil Dansk Folkeparti fuldstændig negligere UNHCR's anbefalinger?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen jeg er faktisk enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i, at man ikke kan sige, at når en asylansøger er afvist, så kan han bare tage hjem, og så er alt fryd og gammen. Både hr. Simon Emil Ammitzbøll og jeg ved, at så enkel er tilværelsen ikke.

Derfor gør vi jo fra den danske stats side, hvad vi kan – og måske skal vi gøre endnu mere i fremtiden – for at støtte den hjemrejse; støtte den økonomisk, støtte den med hensyn til kompetencer, der skal erhverves, og som der kan blive brug for derhjemme. Jeg tror, det er en vej, vi i den kommende tid skal gå langt videre ad. Så alt er ikke fryd og gammen, fordi man er afvist asylansøger. Det, der ligger helt fast, er, at man skal hjem. Men samtidig har vi en moralsk for-pligtelse til at støtte den hjemvenden, så godt vi kan.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

At overbevise Dansk Folkeparti om, at man skal tage FN alvorligt, har jeg sådan set opgivet.

Men det, jeg vil spørge hr. Langballe om, er: Hvordan er det at være i den der osteklokke, hvor man tager stilling til disse irakiske flygtninge, som vi har siddende i vores lejre, og som ikke vil rejse hjem og derfor ikke kan komme hjem, fuldstændig løserevet fra en situation, hvor der er en flygtningekatastrofe rundt omkring Irak, og hvor millioner af mennesker er på flugt fra Irak?

I den situation står Dansk Folkeparti og siger: Jamen vi skal gøre alt, hvad vi kan for at presse dem, give dem dårlige vilkår, så de rejser hjem. Hvordan har hr. Langballe det i sin osteklokke?